

Laatste nieuws: laatste Straatnieuws

De oudste thuislozenkrant Straatnieuws verschijnt zaterdag nog één keer.

Vk 22 juni 2012

Anna van den Breemer

Utrecht

Als een keizer op zijn troon zit de 68-jarige Henk van de Hazel bij de ingang van de Plusmarkt aan de Utrechtse Voorstraat. Hij verkoopt de dak- en thuislozenkrant *Straatnieuws*, maar past ook op honden, bewaakt boodschappentassen en belt met de bedrijfsleider als de flessenautomaat naast hem vol zit. Het personeel van de supermarkt zette de grote zwarte stoel speciaal voor hem neer. 'Kijk, eerst Goedemorgen en dan Vifit', taxeert hij de boodschappen van de politieman die langs hem loopt. Het is het ochtendritueel zoals dat al jaren zo gaat. Met het verschildat Van Hazel in zijn hand de een-na-laatste editie van de krant heeft.

Zaterdag verschijnt *Straatnieuws*, de oudste krant voor dak- en thuislozen in Nederland, voor de laatste keer. Wegens teruglopende verkoopcijfers is het financieel niet langer haalbaar de krant in Hilversum, Amersfoort en Utrecht uit te brengen. De oplage daalde sinds 2008 tot minder dan 10 duizend kranten per maand. In februari hield de Rotterdamse straatkrant het al voor gezien en in Nijmegen en Apeldoorn trok de straatkrant er jaren geleden de stekker uit.

'De crisis raakt oudere dames en minder kapitaalkrachtige mensen en laat dat net degenen zijn die vaak een krantje kopen', zegt hoofdredacteur Frank Dries. Maar dat is niet de enige reden. Ook het imago van de straat-

Henk van de Hazel, verkoper van *Straatnieuws*.

Foto Ivo van der Bent

krantverkoper is aan verandering onderhevig. Begon *Straatnieuws* in 1994 met de klassieke dakloze als verkoper, vaak verslaafd aan drugs of alcohol, tegenwoordig zijn het vooral Oost-Europeanen die bij de supermarkten en op het station staan.

'Onopgeleide gelukszoekers', noemt Dries hen en ze kunnen op minder sympathie rekenen van voor-

bijgangers. De Oost-Europese verkopers spreken niet goed Nederlands en de krant als reïntegratiemiddel lijkt bij deze groep minder op te gaan. Dit beeld werd vorig jaar versterkt door de publiciteit rond het louche *Daklozenwoord* uit Brussel; een onofficieel krantje met copy-paste artikelen van internet dat verkocht werd door Roemenen en Bulgaren.

Aan de balie van het Straatnieuws-kantoor aan het Jansveld druppelen de verkopers binnen om hun stapel kranten op te halen. Bert is een verkoper van de oude stempel. Al jaren staat hij dagelijks op zijn stek bij de roltrap bij de V&D in Hoog Catharijne. *Straatnieuws* mag dan bedoeld zijn als opsteker voor hem - regelt in zijn leven en wat geld - Bert ziet het eerder andersom. 'Sommige mensen knappen echt op als ik een praatje met ze maak.' Hij heeft last van 'hoofdpijn en een somber ge-

Keurmerk

De Nederlandse straatkranten werden opgericht in de eerste helft van de jaren negentig naar voorbeeld van *The Big Issue* in Londen, de eerste daklozenkrant van Europa. Met het *Haags Straatnieuws*, het *Amsterdamse Z!*, het *Haarlems Straatjournaal*, *De Zelfkrant* in 's-Hertogenbosch en *De Riepe* in Groningen, Friesland en Drenthe telt Nederland nog vijf dak- en thuislozen kranten. In 2009 waren dat er nog zeven. Na de een uitzending van het programma *Radar* over louche daklozenkranten - die niet nastreefden daklozen verder te helpen - sloegen de straatkranten de handen ineen voor een officieel keurmerk om duidelijkheid te scheppen voor de consument. Het keurmerk betekent dat de kranten zijn aangesloten bij het INSP, het International Network StreetPapers.

voel' nu hij weet dat de krant stopt. 'Ik ken de mensen in Hoog Catharijne en gooi de rommel weg. Ik ben het visitekaartje.'

Voor één krant betalen de dak- en thuislozen 75 cent, die ze vervolgens voor het dubbele kunnen verkopen. Er zijn voorbijgangers die geld geven maar voor de krant bedanken. 'Goedbedoeld maar funest voor de toe-

komst van de dak- en thuislozenkrant', zegt Frank Dries vanachter zijn laptop, sigaar en koffie binnen handbereik. Want verkopers nemen op die manier minder kranten af en hierdoor dalen de verkoopcijfers en stijgen de kosten. 'Het is een hardnekkig misverstand dat we gesubsidieerd worden door de gemeente. We zijn een bedrijf met een sociaal doel.'

Sommige verkopers blijven hangen voor bakje koffie in 'de huiskamer' zoals de ontvangstruimte wordt genoemd. Stagiair William Schot heeft vandaag boxen en zijn discman meegenomen om Nederlandse woordjes te leren aan de Bulgaarse Hussein. De taalles komt voort uit het nieuwe coachingproject. Maar nu de krant stopt, zijn er urgentere zaken: Hussein heeft volgende maand geen werk meer. De verkopers van Oost-Europese komaf zullen gaan zwartwerken of misschien terugvallen in de kleine criminaliteit, denkt Dries.

Henk van de Hazel is van plan te blijven zitten waar hij zit, op zijn stoel in de Plusmarkt. Ook zonder het Utrechtse *Straatnieuws*. Hij heeft al een telefoontje gepleegd naar de hoofdredacteur van de Haarlemse straatkrant. Hij wil die in Utrecht gaan verkopen. Vorig jaar benadrukten de dak- en thuislozenkranten, door middel van een keurmerk, nogmaals om niet in elkaars verspreidingsgebied te gaan staan. Elke krant kreeg een bepaald gebied waar de krant verkocht mag worden, om concurrentie te voorkomen. Toch is het waarschijnlijk dat er binnenkort in Utrecht en omstreken een ratjetoe van dak- en thuislozenkranten verkocht gaan worden. De winkeliers in de buurt hebben aangeboden Henk van de Hazel financieel te helpen, maar dat wilde hij niet. 'Ik wil iets te doen hebben. Als ik maar zelf voor mijn hond kan zorgen, dan vind ik het prima.'